

821 Dělníku Boží

transpozice -5

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Dě - ní - ku Bo - ží z krá - lov - ské kr - ve, tys k dí - lu spá - sy
byl po - vo - lán, když své - ho sy - na a Pan - nu mat - ku,
svůj dvo - jí po - klad svě - řil ti Pán. Nad jes - lič - ka - mi
v bet - lém - ské no - ci, co Bo - ží stráž jsi s an - dě - ly bděl;
ná - ma - hy den - ní lid - ské - ho dí - la, s tebou po - zná - val náš Spa - si - tel.

Před evangeliem

2. Dělníku Boží, tesaři věrný,
tys Pánu světa zbudoval krov
a v domku chudém slyšels ty první
posvátnou hudbu Kristových slov.
Měla zvuk lidský a moudrost Boží
a tys jí duši otvíral rád.
Nauč nás také, pěstoune tichý,
pravdám posvátným své srdce vzdát.

4. Dělníku Boží, tvým celým domem
den za dnem stále vál Boží dech;
přesto jsi spěchal s rodinou svatou
do chrámu Páně v svátečních dnech.
Kázal tak zákon, toužila duše
po slavném Božím shromáždění,
k němuž se snáší z pahorků věčných
Hospodin, Bůh všech pokolení.

6. Pěstoune Kristův, příteli Boží,
u stolu tvého jídal Bůh sám;
ty nás veď nyní k hostině svaté,
v níž tělo své on podává nám.
Ať spojen s námi, se svojí církví,
kterou dal tobě do ochrany,
svůj život vlévá haluzím suchým,
on, vinný keř, nám zvěstovaný.

Obětní průvod

3. Dělníku Boží, pro Dítě s matkou
denní chléb chystáš lopotou svou,
nečekáš za ni odměny jiné,
než úsměv díky v tváři těch dvou.
Ve službě věrné, ve službě stále
Bohu tak dáváš všechno, co máš;
podej i za nás na oltář svatý
trpký i sladký každý den náš.

Přijímání

5. Dělníku Boží, Syna jsi hledal
na pouti v slavný Jeruzalém.
Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím
Otcovu slávu zjevuje všem.
Pomoz nám najít vtělené Slovo
a věřit z hloubi upřímnosti,
že na nás čeká s toužebnou láskou
sám živý Kristus ve svátosti.

Závěr

7. Dělníku Boží, po díle dobrém
tělo i duši Bohu jsi dal;
v hodině smrti, tiché a zralé,
sám Boží Syn ti u lože stál.
Pros nyní za nás v království věčném,
na němž ti Pán dal královský díl,
aby i v naší hodině smrti
Kristus, Pán míru, přítomen byl.

Před evangeliem

2. Dě - ní - ku Bo - ží, te - sa - ři věr - ný, tys Pá - nu svě - ta

zbu - do - val krov a v dom - ku chu - dům sly - šels ty prv - ní,

po - svát - nou hud - bu Kri - sto - vých slov. Mě - la zvuk lid - ský

a moudrost Bo - ží, a tys jí du - ši ot - ví - ral rád.

Na - uč nás ta - ké, pěstoune ti - chý, pravdám posvát - ným své srd - ce vzdát.

Obětní průvod

3. Dě - ní - ku Bo - ží, pro Dí - tě s matkou den - ní chléb chys - táš

lo - po - tou svou, ne - če - káš za ni od - mě - ny ji - né,

než ú - směv dí - ků v tvá - ři těch dvou. Ve služ - bě věr - né,

ve služ - bě stá - lé , Bo - hu tak dá - váš všech - no, co máš;

po - dej i za nás na ol - tář sva - tý trp - ký i slad - ký kaž - dý den náš.

Obětní průvod 2

4. Dě - ní - ku Bo - ží, tvým ce - lým do - mem , den za dnem stá - le

vál Bo - ží dech; přes - to jsi spě - chal s ro - di - nou sva - tou ,

do chrá - mu Pá - ně v svá - teč - ních dnech. Ká - zal tak zá - kon,

tou - ži - la du - še , po slav - ném Bo - žím shro - máž - dě - ní,

k němuž se sná - ší z pahor - ků věč - ných , Hos - po - din, Bůh všech po - ko - le - ní.

Přijímání

5. Dě - ní - ku Bo - ží, Sy - na jsi hle - dal, na pou - ti v slav - ný

Je - ru - za - lém. Na - šels ho v chrámě, jak slo - vem vrou - cím,

Ot - co - vu slá - vu zje - vu - je všem. Po - moz nám na - jít

vtě - le - né Slo - vo, a vě - řit z hlou - bi u - přím - nos - ti,

že na nás če - ká s toužebnou láskou sám ži - vý Kris - tus ve svá - tos - ti.

Přijímání 2

6. Pě - stou - ne Kris - tův, při - te - li Bo - ží, u sto - lu tvé - ho

jí - dal Bůh sám; ty nás veď ny - ní k hos - ti - ně sva - té,

v níž tě - lo své on po - dá - vá nám. Ať spo - jen s ná - mi,

se svo - jí cír - kví, kte - rou dal to - bě do o - chra - ny,

svůj ži - vot vlé - vá ha - lu - zím suchým, on, vin - ný keř, nám zvě - sto - va - ný.

Závěr

7. Děl - ní - ku Bo - ží, po dí - le dob - rém, tě - lo i du - ši

Bo - hu jsi dal; v ho - din - ce smr - ti, ti - ché a zra - lé,

sám Bo - ží Syn ti u lo - že stál. Pros ny - ní za nás

v krá - lov - ství věč - ném, na němž ti Pán dal královský díl, a -

by i v na - ší ho - di - ně smr - ti Kris - tus, Pán mí - ru, pří - to - men byl.